





111.

7

REDUX
IN COELUM
CHRISTUS

Celebratus

per

CHRISTIANUM GUEINZIUM
Gymnafii Hallenfis
Reftorem.

*Excudebat Hallis Saxonum PETRUS
FABER Typographus.*

1 6 3 7



Prosperi Aquitanici, Epigr. 105.

*Esse volens, gaudere optans, scire abdita quarens,
Ut te non teneant ultima, summa pete.
Delectare Deo rege, in cœlestibus esto,
Et qua spe sequeris, credita, amore tene.
Nulla in te maneat hominis vestigia primi,
Nec formam veteris gestet imago Dei.
Exulta agnoscens, te verbi in carne renatum,
Cujus si pates, pars tua Christus erit.
Qui, ne damnandi legeres mala gaudia mundi,
Promissum ad regnum se tibi fecit iter.*

Nil terrena iurant; sed solum Cœlica. Sursum.
Quæ vagus orbis habet tendere cuncta voluit.
Quicquid & ex terrâ superas se tollit in auras;
Ceu Mons, Fons, Arbor, vilis & herba probat.

Nec mirum, è Supero supera, infera & omnia constant:
Omne Creatorem gestit adire suum.

Ipse prius maculis fuerat quàm tinctus Adamus,
Nec jamdum dederat tegmina vana Satan.

Spe Superum certâ felix habitabat Olympum,
Sejux à Cœlis nec Paradisus erat.

Ast ubi terrenæ malebat gaudia vitæ,
Quam sese Cœlo consociare suo:

Terrea sola sapit mortalis, Cœlica sordens
Ipsi, dum solum terrea sola sapit.

Hinc facilis superest hominî descensus Avernî
At via difficilis, quam regit ipse, Poli.

Quin Pater Omnipotens turbasset fulmine Cœlum.
Præcipitans totum Ditis ad ima genus.

Ni **C**H**R**I**S**T**U**S miseris hominum miserando labores
Intrasset Stygiis, impia regna, lacus.

Ac nunc hinc loca celsa datur superare polorum,
Linquere tellurem dum via plana patet.

Nec tamen intereâ nullo discrimine. cunctis
E terrâ Cœli scandere testa voluit.

Sunt etenim terrena quibus potiora videntur;
Sunt qui vel propriis ausibus astra petunt.

At nisi sit **C**H**R**I**S**T**U**S ductor, metator & autor,
Et nisi cum Christo scandere ad astra pareat:

Ne

Næ nunquam potis est penetrare palatia cœli:
 Luciferi contra lurida Ditis inuit.
 Christus ubi Satanam Satanæ fugit averat astum,
 A missas sedes reddideratque DEI.
 Eludit baratrum, surgit redivivus in auras,
 Ceu Victor labari magna tropæa tenet.
 Et repetit mundum fato meliore revisum,
 Dum cessisse malum, mortis & omne, cupit.
Sed quia perversos pietatis tramite cunctos
 Ire videt, mundum sentit & esse nihil
 Tædet cellulis, propriumque remigrat Olympum,
 Et se Cœliperâ tollit in astra Via.
 Sic Christus postquam fortis devicerat orcum,
 In Cœlo Victor jure triumphat, ovat.
 Nos quia membra sumus, quia pendula membra vocamur,
 Christi, Victorem nos deceat huncce sequi.
 Verùm si volumus, linquamus terrea fas est,
 Nil communc sibi Terra polusque tenent.
 Næ sol justitiæ Christus quia scandit in altum,
 Nos ad cœlimicas ducit & ille domus,
 At Sol cum radiis caput ignicomantibus effert:
 Adque domum propriam se penetrare parat:
 Signa prius gelido quæ semper frigore vastant
 Cuncta necesse sibi transgrediatur habet.
Scorpius invidia primum spernendus, & una
 Lingvæ compunctus; Cordis is ima ferit.
 Tunc simul *Arcitenens* male svado perdita luxu
 Tela parat, necat & Bacchica dona litans.
 Et qui succedit *Capricornus* dulce venenum
 Immittens jaculis cœca libido suis.
Urniger hydrochous qui pocula noxia miscet,
 Quem juvat infano perdere cuncta mero.
 Et post cœlesti radiantes lumine pisces
 In quos despumat luxuriosa Venus.

Nos;

Nos quoque linguamus, quibus est mens scandere cœlum,
Frigida cuncta, mali quæ rigueret, gelu.
Hic opus, hic labor est. Hæc, hæc vitanda cuique,
Ad proprium cœli qui cupit ire locum.
Et quidni? mundus, mundus vanissimus omnis:
In cœlis contra gaudia plana manent.
Quare debilitat series si magna malorum,
Quem nimium gravibus fors premit atra malis:
Perferat! eduret! Quoties se nubibus Imber
Rumpere jam cessat, gratius astra nitent.
Eiat ut hoc citius, pete quo ducteris in altum
Cum Christo, Christus gaudia vera tenet.
Tu verò quem mundus habet, quem gloria mundi
Mancipat, & cœli munera nulla movent.
Quid teneas videtis, quo munere quæso fruaris
Pespice! næ cernes quod mera vana fient.
Num tibi terra placet si quando rebus abundas
Ruraque centeno scindis opima bove?
O miserum! in terris solummodo cura superstes,
Defunctumque leves non comitantur opes.
Huc ades, & cœli cum Christo scande superna,
In cœlo cœli cœlica dona dabit.
Forsthan & stulto terræ stimularis honore,
Et genus & proavos, stemmata multa, crepas?
Stemmata nil faciunt, simili confurgit ab ortu
Omne genus: cunctis conditor unus adest.
Huc ades & cœli cum Christo scande superna!
In cœlo cœli gloria magna viget.
Scandite quos totos raptat divina cupido
In cœlo cœli gaudia læta fluunt.
Scandite Palladias quævis mens sudare per artes
Atque haurire sacri Bellerophonis aquas.
In cœlis sapiens. Sapientia vera docetur
In cœlo: in terris abdita cuncta latent.

Vanum

Vanum vana juvant: pueros puerilla: dignas
 Anticyrisque tribus ludibriisque manus.
 Næ Puer & fungus fungus magis omnibus, orbis
 Nugas pro cœlo divite quisquis amat.
 Terra procul patriis te dividit avia regnis,
 Quæ toties noxis perdita regna tuis.
 Magna sonat magno, sed inani murmure, fastu:
 Scilicet agnatum prodit inane sonus.
 Ut somno delusa fames dape gaudet inani,
 Ut ficto cumulat phantasos ære sinus:
 Sic Dominum quando tibi fors transcripserit orbem,
 Plutus opem, fastum gloria, fama tubam:
 Mox ubi lux cœcas animi dimoverit umbras
 Invenies, magnum præter inane, nihil.
 Est contra sapiens, prudens, divinus & unâ,
 Cœlica quemque juvant, cœlica quemq; beant.
 Nec tamen hic oculis fatias; non auribus; & non,
 Hinc sibi quæ carpas gaudia, gustus habet.
 Cinnama, thura, rosas, opobalsama naribus optas?
 In cœlis tali fragrat odore nemus?
 Auris ab Aonii pendet dulcedine plestri?
 Auribus in cœlis pectine pulsa chelys.
 Deliciosa gula est? Deus hic conviva, cibusque
 Instruit æternas cœlica mensa dapes.
 Linquite quapropter terras ascendite cœlos!
 In cœlis cœli cœlica tanta placent.
 Scandite Christicolæ! quoniam modo scandit JESUS:
 Scandite! pro quantum scandere tale beat!
 Linquite terricolis terras quia liquit JESUS:
 Gaudia fert cœlum, tristia terra tenet.

Vos magni proceres quos entheus ardor ad astra
 Pertrahit, ad sancti scandite sancta DEI!

Et 20

Et tu quinqu' aves caelorum sede fruisti,
 Linquo solum stolidū, scandere perge polunt:
 Corq; leva sursum, sunt & caelestia sursum,
 Et quod non sursum, Divū id antra subit.
 Interea donec possint & corpora junctim:
 Scandere, praesenter Christus ubique regat!
 In caelo Dominus licet hic, at ubique locorum
 In terris praesens sceptrā potenter habet.
 Scilicet est ubicunq; aliquid, praesentia complet
 Omne sua: quin est, est ubicunq; nihil.
 AH FELIX! NIMIUM FELIX QUI SCANDERE MENTE
 NUNC SOLET, IS POST, QUO CORPORE SCANDAT, HABET!

Declamatores sunt

WOLFFGANGUS-MICHAEL HERTELIUS,
 VVeidâ Palatinus in Ligatâ.

PHILIPPUS GAESIUS, Bitterfeldâ Saxo
 in Ligatâ.

JOHANNES-ANDREAS SCHULTZIUS,
 Hallâ Saxo in Prosâ.

De quorum Exercitiis

I.

Sursum corda! praet Christus: Coelestia scandit
 Regna, triumphat in hostibus usq; suis.

Nos

Nos sequimur merito, capit is qui pendula membra:

Quisquis non sequitur pars nec is ejus erit.

HERTELIUS monstrat. Vis scandere caelica? terris
Perfer & obdura! scandere promptus eris.

2.

Est ubi caesa stygis manus impia vindice Christo,

Atq; triumphatus trux Satan, ira necis.

Ascendit caelos, & eos monstravit apertos,

Et nobis rursus Dux patefecit iter.

CÆSIUS id monstrat. Vis caelica scandere? scanda
Caesia Pallas auct, Christus & ipse fauet.

3.

Ad sublime redit ~~Caes~~ cum majestate tribunal
Christus, ceu Prætor dat pute alq; poli:

Ac damnat rigide que frigida: Caelica tantum.

Approbat: in caelis caelica jura placent.

SCHULTZIUS id repetit. Caeli prætoria jura
Optas? perge polum scandere! prætor eris.

Ita cense

Gucinzius.

F I N I S.

ll 1926

ULB Halle

001 556 118

3



Stk. 6 = Handschrift

sb.

Paul Friedrich
Buchbindermeister
Merseburg a. S.

1017





7

U X
 ELUM
 S T U S
 atus
 GUEINZIUM
 Hallensis
 rem.
 xonum PETRUS
 pographus.
 3 7.